

Ki kicsoda a flexóban?

Balog Mihály

salgo.nyomda@globonet.hu

Őszintén megvallva, teljesen véletlenül lettem nyomdász. 1971-ben érettségiztem a bátonyterenyei Váci Mihály Gimnáziumban. Sikertelen felvételi vizsgát tettem a DOTE-re. Ezután többet nem próbálkoztam az orvosi pálya iránt, hanem elmentem szakmát tanulni Budapestre, az akkori Nyomdaipari Szakmunkásképző Intézetbe. 1973 tavaszán magasnyomó gépmeszterként tettem szakmunkásvizsgát. A „Szakma Kiváló Tanulója” országos versenyen első helyezést értem el a fenti szakterületen. 1976-ban diplomáztam, és a Nógrád Megyei Nyomdaipari Vállalatnál kezdtem el a pályafutásomat.

Kocsis Árpáddal 1993. december 15-én létrehoztuk a Salgó K & B Nyomdaipari Kft.-t. Az alábbi kinyilatkoztatásomból kiejlik, hogy miért a tekerceses öntapadó címkegyártás mellett döntöttünk; a változatossága, látványossága és nem utolsósorban a viszonylagosan gyors megtérülése miatt. Kezdetben kapacitásokat (gépi órákat) kötöttünk le a Salgótárjában levő címkenyomdákban. Fő célunk természetesen egy saját gépparkkal bíró címkegyártó kapacitás létrehozása volt. Végül a dán NILPETER cég aktív támogatásával 1996 tavaszán beérkezett egy modern négyszínnyomó UV-flexós 240 mm-es tekerceses öntapadó címkegyártó gépsor, amelyet később hatszínnyomóra bővítettünk ki. 2004-ben újabb négyszínnyomó NILPETER gépet vettünk. Olyan barátot ismerhettünk meg, mint Márhoffer Ferenc (ugye ismerős a neve?), akit a mai napig a mecénásunknak tekintünk. További sok szaktekintély

segítette a munkánkat (Hevele Zoltán, Sári István, Devics József, Mikó András, Veres Sándor, Kocsárdi Jánosné, Petrényi Zoltán, Schlitt Tamás, Pásztor Jenő, Reszegi László stb.). Köszönet nekik, hiszen nélkülük valószínűleg fele ennyire sem jutottunk volna. De az úgynevezett „vadkapitalizmus” ellenére is elismerően tudunk szólni a finn RAFLATAC, a dán NILPETER, a magyar BUDAVAL, a K+R Kft. cégekről és a Budapest Bankról is. És amiből élünk, az a megfelelő piaci háttér megteremtése. Mintegy száz nagy, közép- és kis megrendelővel kerültünk kapcsolatba az élelmiszer-, a kozmetika-, a vegyipar, az autóipar, a nagy üzlethálózatok, valamint a számítástechnika és a logisztika területén. Címkeigényeiket igyekszünk magas fokon, rövid határidővel, piacképes áron kielégíteni. Kapacitásunk 90%-át a tekerceses öntapadó címkegyártás köti le (ennek fele négy-öt színű), de foglalkozunk komputercímkek, lyukasztott termokartonok készítésével, fóliák felülnyomásával is.

Áldom a sorsot, hogy nyomdász lehettem, bátran ajánlom a fiataloknak ezt a szakmát, kellő tudásszomjjal, áldozatossággal és kitartással felfegyverkezve (éppen a saját példám kapcsán). És persze próbálják meg emberi módon művelni azt, nem kell mindenáron a legnagyobbnak törekedni, főleg nem a mások eltaposásával. Két mottó: „Élni és élni hagyni”, valamint „Jót 's jól, ebben áll a nagy titok”.

Bódi János

bjanos@graf-x.hu

A flexótechnológiával viszonylag nem túl régen, 1998-ban kerültem közelebbi kapcsolatba.

Előtte ofszetterületen dolgoztam, pontosabban a nyomdai előkészítés területén. Napilapok, magazinok szerkesztőségei után, az akkori TVK Rt. „papírnymodájába” kerültem, Tiszaujvárosba. Itt is az előkészítésben dolgoztam, mint számítógépes grafikus, majd az előkészítő csoport vezetése lett a feladatom.

A nyomda, saját szükségletei mellett, a szomszédságában lévő flexónyomda, a Flexofol Kft. számára is végzett nyomdai előkészítést, de csak a filmlevilágításig, a kliséket már a Flexofol Kft. készítette. Eleinte nagyon zavart, hogy a flexótechnológia számomra annyira ismeretlen és „kiszámíthatatlan” volt, ezért egyéb lehetőségek híján autodidakta módon kezdtem belemerülni a technológia rejtelmibe. Engem igazából az előkészítés vonzott, de hamar rájöttem, hogy a géptermi ismeretek, valamint a teljes folyamat átfogó ismerete nélkül nem lehet az előkészítést sem jól végezni. A kezdeti zavartságom után inkább a kihívást láttam a flexóban, sokkal izgalmasabbnak találtam, mint a számomra addigra már jól ismert ofszettechnológiát.

Idő közben megváltoztak a körülmények, a „papírnymoda” jogutód nélkül megszűnt, ezért nekem is lépnem kellett. Valószínűleg a nehezebb utat választottam ekkor, hiszen minden komolyabb tőke nélkül kezdtem a saját előkészítő cégem építeni. A flexó-előkészítésben hamar el kellett jutnunk oda, hogy a kliséket is magunk állítsuk elő. Bár nem a legkorszerűbb technikával rendelkezünk, mindig próbáltuk a maximumot kihozni a gépekből és magunkból is.

Sajnos a szakmai fejlődés az itthoni képzés hiányosságai miatt nem volt egyszerű. Nap mint nap értékeltük munkánk eredményét, és a tapasztalatokra építve az évek során sikerült szakmailag képbe kerülnünk. Most egy újabb lépcsőfok előtt állunk, ahol viszont már a technológiát kell fejlesztenünk, gondolom nem kérdés, milyen irányba. – Természetesen a digitalizáció felé.

A flexóképzést nagyon fontosnak tartom, akár szakirányú tanfolyamok, esetleg távoktatás útján is. Fontos lehet a kollégák ismereteinek bővítése miatt is, és fontos az utánpótlás képzése is. Gyakorlatilag alig találni olyan munkaerőt (legalábbis az előkészítés területén), akinek az ofszet mellett van a flexóterületről is valamilyen ismerete.

Mottóm? Nem vagyok benne biztos, hogy van nekem ilyen, de mostanában ez tetszik:

„A dolgokat néha nem azért nem merjük megcsinálni, mert nehezek, hanem azért nehezek, mert nem merjük megcsinálni őket.”

Bors László

laszlo.bors@imprenta.hu

Véletlenül lettem nyomdász. 1978-ban kezdtem tanulmányaimat a veszprémi Lovassy László Gimnáziumban, ám hiába értem el jó helyezéseket országos matematikaversenyeken, az angol nyelvvel szemben érzett kezdeti idegenkedésem idő közben kissé elfajult, és oda vezetett, hogy két év elteltével az intézmény falain kívül találtam magam. Ekkor, túl sok lehetőségem nem lévén, a magasnyomó gépmesteri szakma elsajátítását tűztem ki célul magam elé. Azért éppen ezt, mert ezt a szakmát ajánlották fel az iskolában, mondván, hogy ide még van felvétel. Nem nagyon voltam tisztában azzal, hogy ez pontosan mit is jelent, olyannyira nem, hogy őszintén meglepődtem, amikor 1980 őszén a Veszprémi Nyomda kapuján sétáltattak be minket, mondván, ez lesz a gyakorlati képzés helyszíne. Tanulóéveim alatt aztán rabul ejtett a nyomtatás szépsége, majd tíz évig ofszet gépmesterként dolgoztam. A fűzfői Tradeorg Kft.-nél ismerkedtem meg a flexónyomtatással, ahol együtt dolgoztam Apostol Lászlóval is. Lacival már tanulókorom óta jó barátságban vagyunk, és régi álmunk volt önállósodni a nyomdászat valamely területén. Ennek lehetőségét a címkegyártásban láttuk meg, és 1994-ben megalapítottuk az Imprenta Kft.-t, melybe betársult Vajna István kollégánk is. A technológia, annak fejlődése mindig is nagyon érdekelt és a készítés, hogy egyre szebb és igényesebb címkéket tudjunk előállítani (mondhatom: alkotni), szintén mindig erős volt, ezért nagy büszkeséggel tölt el, hogy több telephely-változtatás után (a kezdeti kis szobából) 2009-ben egy új, szép és modern 2200 m²-es flexóüzemet hoztunk létre. Mindezért köszönettel tartozom (többek között) a családomnak, munkatársaimnak és

Apostol László társamnak, akit bátran ajánlhatok az elkövetkező nyomdászgeneráció elé példaképnek szakmai tudása, kitartása és az életben bizonyított sokoldalúsága miatt.

Elek János, Bernáth István

flexo@folprint2002.t-online.hu

A csomagolóanyag-iparral a nyolcvanas évek végén kerültünk kapcsolatba, egyikünk nagykereskedőként, másikunk a szitatechnikán keresztül. 1991-ben találkoztunk, és elhatároztuk, hogy egyesítjük erőnket, és megalakítottuk a Folprint Kft.-t. Megvásároltunk egy üzemen kívül helyezett MNY 400-as kétszínű flexógépet. Nagy igény jelentkezett a nyomtatott fóliák iránt, és rövid időn belül újabb flexógépek beszerzésére került sor. Tíz év leforgása alatt megfordultak itt négy színű soros, központi ellennyomós, magyar, olasz, német gépek is. Jelenleg két darab hatszínű központi ellennyomós (OFEM, MANZONI) és egy soros négy színű (OMAT) géppel dolgozunk. A nyomdagépek mellett megjelentek a feldolgozó gépek is (lamináló, tekercsvágó, konfekcionálók).

A flexós szakmát más kollégáktól, szakmai tanfolyamokon és saját tapasztalatokból okulva sajátítottuk el. Szakmai hitvallásunk, hogy a szerény technikai lehetőségeink ellenére magas minőségű munkát adjunk ki a kezünk közül. A tiszántúli régióban meghatározó piaci pozíciót mondhatunk magunkénak. Cégünk több alkalommal vett részt kiállítóként a Printexpón. Rendszeres résztvevői vagyunk a flexós szimpóziumoknak és szakmai találkozónak. Nyomdászaink szinte kizárólag egymástól tanulták a szakmai fogásokat. Nagy szükség lenne szervezett szakmai továbbképzésekre és az utánpótlás oktatására. Nagyon jó szakmai és baráti kapcsolatot ápolunk szakmabeli cégek vezetőivel, az ország egész területén. Weblapunkon bővebb információk találhatóak a cégről: www.folprint2002.hu.

Farkas Zoltán

farkas.zoltan@biatv.hu

1972-ben születtem Budapesten. 1991-ben végeztem a Fáy András Közlekedésgépészeti Technikumban. 1996-ban, szakmai előzmények nélkül kerültem a flexónyomatás közelébe. A lakóhelyemen működő Harsona Fólia Print Kft.-nél kezdtem, gépmesterként. Az alapismerteket merülőhengeres gépeken szereztem. A szakma szépségeivel és kihívásaival azonban már a kolornyomatásra is alkalmas hat-, illetve nyolcszínű gépeken ismerkedtem meg.

Az egyre komolyabb grafikák megkövetelték, hogy a nyomdász is velük fejlődjön, és ebben a fejlődésben sokat köszönhetek Forgács Tamásnak, aki nyomdavezetőként minden szakmai tapasztalatát megosztotta velem. 2002-től 2003 őszéig műszakvezetőként dolgoztam a cégnél. 2003 novemberétől a Hungaro Casing Kft.-nél vállaltam munkát.

Itt a fólia mellett, számomra új nyomathordozókkal – zsuportömlő és műbél – is dolgoztam. 2005-től, mint nyomdavezető-helyettes tevékenykedtem tovább, ami rendkívül változatos munkát jelentett. Mivel a nyomdai előkészítés és klisékészítés is házon belül történt, így az új munkákat az elképzeléstől a vevői nyomtatásig végigkísérhettem, és nagyon jó érzés volt, ha a vevő elégedetten távozott.

Ezenfelül ütemeztem a gyártást, a nyomdai segédanyag beszállítókkal tartottam a kapcsolatot, és próbáltam minél több időt tölteni az üzemből a gépek és a dolgozók mellett.

Helyettesként nagyon sokat tanultam Filipinyi Sándortól, amit ezúton is szeretnék megköszönni. 2008 második felében egyedül irányítottam a nyomdát.

2009-től ismét új irányt vett a szakmai életem, az Onix Csomagolótechnikai Zrt.-hez kerültem, műszakvezető gépmesternek.

Itt sodrottfüles, szalagfüles papírtáskák nyomtatásával, konfekcionálásával foglalkozunk.

Úgy gondolom, hogy csak irodából nem lehet irányítani egy nyomdát, a munkatársak-

kal együtt lehet bármit is elérni. Hiába tökéletes az előkészítés, a klisé, a gép, ha a nyomdász megelégszik csak a „jóval”, a tökéletesre kell törekednünk!

Fekete Dezső

info@reprofekete.hu

A flexótechnológiával, és ezáltal a nyomdai előkészítéssel, 2001-ben kerültem kapcsolatba a Hungaro Casing Kft.-nél, a bátyámnak köszönhetően. A fő profil akkor a műbélfelnyomás volt, majd később, egy új gép beszerzésével, megindult a fólianyomatás, ami hozta magával a bonyolultabb, egyre nagyobb elvárásokat támasztó munkákat. Ez eleinte nem ment könnyen, hiszen nem volt megfelelő tapasztalatom a minőségi, bonyolult képeket tartalmazó anyagok előkészítésében. Így leginkább saját bőrömön, számos kudarc árán tanultam meg a fortélyokat, és igyekeztem a lehető legtöbb információt begyűjteni a témáról. A tapasztalatszerzés, tanulás a mai napig tart, hiszen minden munka más, az igények folyamatosan növekednek, a technika fejlődik, nekünk pedig a lehető legtöbbet kell kihozni egy adott feladatból.

2001 óta folyamatosan ezen a területen dolgozom, 2005-től pedig saját cégem keretein belül igyekszem kiszolgálni az ügyfeleket.

Kelemen Zoltán

kelemen@partners.hu

1976-ban születtem, Tatabányán. A nyomdaiparral történő találkozás adott volt számomra, hiszen édesapám nyomdavezetőként dolgozott Tatabányán, majd kezdte meg szitanyomó

vállalkozását, így az érdeklődés természetesen és egyértelműen alakult ki.

1995-ben érettségiztem és szereztem ofszet gépmester képesítést a Tótfalusi Kis Miklós Nyomdaipari Műszaki Szakközépiskolában, aminek szakmai színvonaláért a mai napig hálás vagyok. 1999-ben a KMF-en diplomáztam nyomdamérnöként, és bár itt is nyomtató szakirányon tanultam, diplomámat már színmérés, előkészítés témakörben írtam, rövid ideig tanzéki mérnöként is színméréssel foglalkoztam.

Meghatározó szakmai tapasztalatot a SZÍNpatikusok Kft.-nél eltöltött négy év jelentett, ahol elsőként próbáltuk felkelteni az iparág figyelmét a color management (CM) szükségességére. Számptalan technológia, előkészítési rendszer és nagyszerű kolléga, ügyfél mellett itt kerültem közelebbi kapcsolatba a flexónyomatással is.

Némi útkeresés után a Keskeny és Társai Nyomdaipari Kft.-nél dolgoztam projektvezetőként, ahol a prepress- és PDF-munkafolyamatok kialakítása volt az elsődleges feladatom. Nagyon hasznos és izgalmas évet töltöttem itt, és annak ellenére, hogy nem flexónyomdáról van szó, innen számíthatom valódi kapcsolatot a csomagolóanyag iparággal a dobozgyártáson keresztül, illetve felhasználóként itt kerültem kapcsolatba az EskoArtwork szoftveivel, berendezéseivel.

A flexónyomatás és a csomagolóanyag-gyártás fejlődése, illetve ezen terület iránti lelkesedésem okán 2007 elején felkerestem Ratkovics Pétert a partners Kft.-nél, hogy vizsgáljuk meg az együttműködés lehetőségét ezen a területen.

Jelenleg a partners Kft. kereskedelmi vezetőjeként dolgozom, és a flexó iparág olyan meghatározó gyártóját, fejlesztőjét képviselem a piacon, mint a belga EskoArtwork.

Szerencsés állapotnak tartom, hogy a flexónyomatást és előkészítést egy ilyen nagyszerű szakmai háttérrel rendelkező gyártótól és Magyarország meghatározó flexónyomdáinak, előkészítő stúdióinak napi feladatain, problémáin keresztül tanulhatom meg, közvetlen közelségből látva az ipari trendeket, a technológia fejlődését.

Azt gondolom, hogy nyomtatási eljárástól függetlenül a csomagolóanyag előállítására még sok komoly feladatot jelent mindannyiunk számára, amiből kár lenne kimaradni.

Műszaki oldalról jött kereskedelmi vezetőként nem tudom és nem is szeretném levetkőzni

azt a szakmaiságot, amelyet képviselni próbálok, véleményem szerint egy kereskedő szakmai hitelessége, felkészültsége alapvető. Céлом úgy értékesíteni, ahogy vásárolni szeretek: a közhelyként sokszor elpuffogatott ügyfélközponúságot valóban megteremtve, felkészült és profi környezetben.

A nyomdászképzést minden területén kiemelt fontosságú, közös feladatnak tartom, mert ha idővel a képzési lehetőségek eltűnnek, megkopnak, akkor az egyre nagyszerűbb technológiai megoldásokat funkcionális alfabeták fogják kezelni.

Kóti Henriette

henriette.koti@cni.hu

Találkozásom a nyomdaiparral a véletlennek köszönhető. 1995 végén, amikor a BASF Hungária Kft.-hez kerültem, még nem gondoltam, hogy ilyen meghatározó lesz ez a találkozás. Akkoriban azt sem tudtam, mi fán terem a nyomdafesték, nem beszélve a nyomtatási technológiákról. Lelkes kollégáimnak köszönhetően azonban – az első néhány évben csak az íróasztal mellől – sok-sok információt szereztem az iparágról.

A változást több területen is a 2000-es év hozta el. A BASF által kifejlesztett, akkor még új technológiának számító koncentrátumrendszer bevezetését kezdtük el. Tucatnyi nyomtatási próbánál, tesztnél segédkeztem, részt vettem azok előkészítésében, dokumentálásában, a festékekkel, nyomtatással foglalkozó kollégák oktatásában. Az elkövetkező években a bevezetett rendszereket kísértem figyelemmel. A legtöbbet ekkor tanultam a nyomtatásról és a flexótechnológiáról. A BASF-nél tett többszöri szakmai látogatás és az, hogy 2000-ben volt szerencsém eljutni a drupára, meghatározó élmény volt számomra. Ebben az évben szereztem másoddiplomám is a Debreceni Egyetem kereskedelmi és marketingszakán.

A következő változást a globalizáció hozta. 2005-ben a BASF eladta nyomdafestékekkel

foglalkozó leányvállalatát, és az új tulajdonos felvásárolva az ANI Holdingot, majd a Flint-Schmitt céget, Flint Group néven a világ második legnagyobb nyomdafestékgyártó cégét hozta létre.

Magyarországi leányvállalatunktól 2006-ban váltak meg, azóta a Flint Group termékeinek forgalmazását és a direkt vevőik ápolását a CNI Kft. keretein belül látom/látjuk el. Tiszaújvárosi telephelyünkön a Flint Group koncentrátumrendszeréből gyártunk nyomtatásra kész nyomdafestéket, ezáltal vevőink széles körét és igényét tudjuk rugalmasan kielégíteni. A CNI Kft. kibővült tevékenysége kapcsán 2009-től lehetőségem nyílt egy új területet is megismerni – a nyomdafestékek és hígítók értékesítése mellett –, a hígítógyártás alapanyagainak beszerzéséért vagyok felelős.

Munkám során nagyon sok embert ismertem meg, ezen ismeretségekből igen sokat profitáltam. Legtöbbet kollégáimtól tanultam – kitől szakmailag, kitől emberileg kaptam többet. Köszönet érte.

Kovács Gábor

calypto.kgabor@t-online.hu

1981 óta vagyok a szakmában. Egerben a Révai Nyomdában kezdtem dolgozni, mint nyomdaipari fénymásoló. 1986-ban montírozó szakvizsgát tettem, így montőrként is tapasztalatokat szereztem. Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy elsők között lehettem, akik a helyi napilap ofszettechnológiára való átállásában részt vettek.

Ez a tapasztalat volt az első, mely rádöbbenett, hogy a nyomdaipar egy fejlődő szakmai ágazat. 1989-ben a fém csomagolóanyag-gyártás területére kerültem, a Mátravidéki Fémművek Füzesabonyi Gyárába (Pikopack Rt.). Itt is a formakészítés területén dolgoztam, új ismereteket, rengeteg tapasztalatot, gyakorlatot tudhatok magaménak.

2003 óta dolgozom a Calypso Nyomdaipari Kft.-nél, mint nyomdavezető.

Kezdetben ofszetnyomtatással foglalkoztunk. 2003-ban egy nagyobb beruházás keretében (Gidue nyomógép) váltottunk flexónyomtatásra. Fő profilunk az öntapadó címkék gyártása. Itt kerültem kapcsolatba először ezzel a technológiával. Az új ismeret megszerzése, az új tapasztalatok megint rádöbbenettek, a nyomdaipar fejlődik, új távlatok nyíltak meg.

Cégünk folyamatosan fejlődik, hiszen ebben a – valószínűleg legdinamikusabban fejlődő – technológiában, ha valaki nem ezt teszi, lemarad.

Jelenleg tíz embert alkalmazunk. Nagy tapasztalattal rendelkező és megbízható gépmes-tereink, grafikusaink nagymértékben hozzájárulnak, hogy kiváló minőségű termékkel szolgáljunk a megrendelők számára.

A nyomdaiparban eltöltött időszak alatt végigkísért az ismeretszerzés, az új anyagok, technológiák fejlődésének naprakész nyomon követése az ofszet-, a flexónyomtatás és azok kiegészítő anyagainak, berendezéseinek területén.

Fontosnak tartom e technológia képzését, a jó szakiskolát és a technika fejlődését követő tanfolyamokat, hogy a jövőben a következő nyomdászgeneráció még jobb és teljesebb tudást tudjon magáénak. Véleményem szerint lényeges szempont, hogy a modern technológia mellett megőrizzük a régi idők nyugodt, igényes munkavégzését, ami nagymértékben hozzájárul a minőséghez.

Ladvenicza Tamás

tamas.ladvenicza@huber.hu

1989-ben ofszet gépmesterként végeztem a Ságvári Endre Nyomdaipari Szakközépiskolában. 1989-től 1996-ig a Kossuth Nyomdában dolgoztam második-, majd vezető, íves ofszet gépmesteri beosztásban. Ebben a közegben sajátítottam el a szakma fortélyait az idősebb kollégáktól, és szerettem meg igazán a nyomdászatot. 1996-ban a Nordenia Hungary Kft.-nél kerültem kapcsolatba a flexótechnológiával. Flexó gép-

mesterként kezdtem dolgozni W & H Olimpia Starflex nyolcszínű gépeken.

A számomra teljesen új flexónyomtatást fiatal német és magyar kollégáktól tanultam meg.

1999-ben műszakvezető lettem, és 2005-ig dolgoztam ebben a beosztásban.

2005-ben és 2006-ban projectvezetőként fő feladatomban a gyártáshatékonyág növelése volt. 2007-től 2008 májusáig nyomdavezető-helyettesi beosztást töltöttem be a Nordenia szadi gyárában. 2008 májusától a Michael Huber Hungaria Kft.-nél dolgozom flexótechnikusként.

Fő feladatomban a környező országokban, illetve a Magyarországon lévő Huber-ügyfeleknek szervizszolgáltatást biztosítani, új ügyfelek felkutatása, a velük való üzleti kapcsolat kiépítése. Ez a munka számomra egy újabb kihívás a flexótechnológia területén, rengeteg új tudást szereztem, illetve szerezhettek meg a flexó- és mélynyomó nyomdafestékekre specializálódva. Amiért számomra még ennyi idő után is örömet okoz a flexó: a naponta megjelenő újabb és újabb technológiák, anyagok, gépek megismerése állandó önképzésre sarkall.

László Tibor

flexo2@t-online.hu

A Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karának géptervezői szakán végeztem 1990-ben, majd a Dunapack Rt. hajdúdorogi gyáregységénél kezdtem el dolgozni.

Rövid idő után az OPÁL Csomagolótechnikai Rt.-hez kerültem mint fejlesztőmérnök, majd gyártás-előkészítő. Ettől az időtől fogva lett közelebbi kapcsolatomban a papírral és a flexónyomtatással. A cég jogutódjánál, az ONIX Rt.-nél jelentős fejlesztésekben vehettem részt, a flexónyomda telepítésétől kezdve a különböző méretű papírtasakokat gyártó berendezések beüzemeléséig. Az előkészítési vonalon nyomóforma-készítő berendezést és számítógépes festékkeverő rendszert installáltunk. Néhány éven belül termelési igazgatóként vezettem az

üzemet, amely során a flexónyomtatással kapcsolatos ismereteimet folyamatosan bővítettem.

1998-ban megalapítottuk a Flexo 2000 Csomagolóstechnikai Kft.-t Nyíregyháza-Felsősimán, ahol tekerceses papír alapú csomagolóanyagok nyomtatása, élelmiszer-ipari papírtasakok előállítását végzik. 2005-ben bővítettük tevékenységünket 5 gr-os kávécukortöltő berendezések üzembe állításával. Ennek folyamánként ugyanazon tulajdonosi körrel hoztuk létre a SUGAR-PACK Kft.-t, amely szintén cukorcsomagolósal foglalkozik, nagyobb kiserelési egységekben.

Nagy örömmre szolgált, hogy 2009-ben bemutatathattuk cégünket a szakma előtt, többen meg tudták ítélni, milyen fejlődésen mentünk keresztül az elmúlt 12 év során.

Ehhez kapcsolódik, hogy kiemelt figyelmet szenteltek a PNYME által tartott rendezvényeknek, kiállításoknak, fontosnak tartom, hogy cégünk dolgozói a négyévente megrendezett drupa nyomdaipari kiállításokon szakmai ismereteiket bővítsék. Kollégáimmal közösen részt vettünk eddig minden flexószimpóziumon, ahol szintén figyelemmel lehet kísérni a szakma fejlődését, az új eljárások, technikai megoldások bemutatását.

Úgy gondolom, fontos minden olyan rendezvény, előadás, amely a flexónyomtatással kapcsolatos ismereteinket bővíti, hiszen többen elmondták már előttem, hogy a legnagyobb problémát a képzés hiányosságában látják. Reméljük, ezeket az ismereteket hamarosan komplett oktatási rendszerben láthatjuk, mert ez elengedhetetlen feltétel a szakmába elhelyezkedni kívánó fiatalok számára.

Akik ismernek, tudják, munkám mellett a sport a nagy szenvedélyem, ezért is örülök annak, hogy több mint két éve a Varga Flexo Kft. segítségével megrendezzük a FLEXO Kupa kispályás labdarúgótornát, amelyen kizárólag szakmabeli cégek vehetnek részt.

Végezetül szeretném megemlíteni Szász Olivér nevét, akinek külön köszönettel tartozok, amiért megalakulásunk pillanatától kezdve szakmai és erkölcsi kapcsolataival segítette munkámat, cégünk folyamatos fejlődését.

Lénárt Tamás

lenarttamas@freemail.hu

1976-ban születtem Kecskeméten. Műszaki szakközépiskolában érettségiztem elektronikai műszerészként, és ezután váltottam a nyomdász szakmára. Az indíttatásom gyerekkoromból fakad, mert keresztanyám révén, aki a Petőfi Nyomda első női gépmestere volt, már néhányszor megérezhettem a festékszagot és láthattam a betűszedés és a nyomtatás folyamatát.

Szakmai gyakorlatom a kecskeméti Petőfi Nyomdában töltöttem, és ott is kezdtem a nyomdaipari pályafutásom a címkenyomó üzemben. 1994–2000-ig volt szerencsém a magasyomtatás minden fortélyát elsajátítani, ami remek alapnak bizonyult a flexóra történő váltáskor.

A 2000-es év volt az, amikor komoly felkérést kaptam Garami Zoltántól, a Matriál Plasztik Kft. tulajdonosától az üzemében történő flexónyomtatás bevezetésére egy hatszínes olasz Ofem-géppel. Óriási kihívás volt ez számomra. A nulláról indultunk, kis lépésekben haladtunk az egyre jobb minőségű termékek gyártásáig. Ez idő alatt rengeteg tapasztalatra tettem szert, és sok új információt gyűjtöttem be a szakmán belül ismert és elismert szakemberektől.

A 2008-as év ismét mérföldkövévé vált a pályafutásomban, hiszen egyéves előkészítés után új csúcsmínőségű W & H nyomógéppel gazdagodott a gépparkunk. Ez a fejlesztés már nem ért váratlanul. Sokkal felkészültebben vághattam bele a munkába most már üzemvezetőként, ami egyértelműen más feladatokkal és felelősséggel lát el mostanában.

Az elmúlt tíz évben a flexó az életem részévé vált. Úgy gondolom, a fejlődéshez nagyon együtt kell élni a gondokkal, az apró problémákat kihívásnak kell tekinteni mindennap, mert a szakmát ugyan tanítják, de csak a saját hibáinkból és tapasztalatainkból tudjuk megtanulni.

Végezetül annyit, nagyon szerencsésnek tartom magam, hogy ilyen színvonalon végezhe-

tem a munkám, ami köszönhető a biztosított eszközöknek és az erkölcsi támogatásnak, amit kapok a főnökeimtől, és kívánom az elkövetkező generációnak, hogy hasonló helyzetbe kerülve szívvel-lélekkel folytathassák e szép szakmát.

Makai László

laszlo.makai@huber.hu

A nyomdaiparral, ezen belül a flexónyomtatással, 1994-ben találkoztam először.

Kezdő nyomdászként a Zalai Nyomda flexóüzemében, Weisz Gyula vezetése alatt tanultuk a szakma csínját-bínját. Akkor még nem tudhatam, hogy milyen szerencsés helyzetben vagyok, hiszen abban az időben az országban lévő flexónyomdák között a Zalai Nyomda rendelkezett az egyik legjobb gépparkkal.

Gépmesterként lehetőségem volt a legváltozatosabb alapanyagok megismerésére. Az öntapadó címke gyártásától a műbéllyomtatáson keresztül, egészen az alumínium dobozfedél nyomtatásáig mindennel foglalkoztunk.

Idővel a nyomda profijla megváltozott. A korábbi termékeket teljes egészében felváltotta a hajlékonyfalú csomagolóanyag gyártása. Ennek megfelelően természetesen a géppark is lecserélődött. A nyomda megvásárolta az első központi ellennyomó-hengeres Windmüller & Hölscher nyomdagépet, amit hamarosan újabb követett.

Az új gépekkel lényegesen javult a nyomtatás minősége. Azért, hogy ezt a minőséget festékoldalról is folyamatosan tartani lehessen, felmerült egy festékkonyha létrehozásának az ötlete. A festékkonyha vezetésére Girhiny Zoltánt kérték fel, ő felajánlotta, dolgozzam a csapátában.

Öt évet töltöttem először flexó- és ofset-, később már kizárólag flexófestékek receptúrázásával, színkeveréssel.

Az itt töltött évek alatt ismerkedtem meg a Huber festékekkel, amelyek minőségben magasan kiemelkedtek az akkor piacon lévő versenytársaitól. Ezért nagy örömmel töltött el, mikor

a Huber Hungáriától felkerestek azzal a kéréssel, hogy a flexóüzletág szaktanácsadója legyek.

2005 óta dolgozom a Huber Hungária Kft.-nél. Itt a korábban megszerzett gyakorlati tapasztalatot kiegészíthettem olyan elméleti tudással, amit sajnos a magyar nyomdászoktatásban sosem sikerült volna megszerezniem. Részt vehettem folyamatos továbbképzéseken a Huber csoport több európai vállalatánál. A német anyacégnél és természetesen a Huber Hungáriánál is nagyszerű szakemberekkel dolgozhatok nap mint nap. Számomra talán ez a folyamatos tanulási lehetőség a legfontosabb.

A flexó manapság rohamosan fejlődik, nem engedhetjük meg magunknak, hogy ne fejlődjünk vele mi is.

Pajor László

solumsom@t-online.hu

A flexótechnológiával 1992-ben ismerkedtem meg. A Solum Zrt. egy német csomagolóanyaggyártó céggel közösen létrehozta a Manzinger-Solum Kft.-t, melynek ügyvezető igazgatója lettem.

Kezdetben a német szakemberektől nagyon sok szakmai segítséget és tapasztalatot kaptam, amit a későbbiekben hasznosítani tudtam. A flexónyomtatás ekkor még nem volt elterjedt Magyarországon. A csomagolás minőségének fejlődése az ezt követő években gyorsult fel.

Villamosipari technikus alapképzetség után még hat év építőipari gyártástechnológiát tanultam, ahol többek között a műanyagipari gyártás technológiájával is megismerkedtem, amit jelenleg is tudok kamatoztatni.

Pályám elején villamossággal és építőanyagipari gyártástechnológiával foglalkoztam. Előszörként a B.V.M. lábatlani gyár villamossági üzemrész vezetője voltam, majd 1982-ben a komáromi, mai Solum Zrt. építészeti és karbantartási vezetőjeként dolgoztam. 1992-től a Solum Zrt. megbízásából a Manzinger-Solum Kft. ügyvezetője lettem. 1996-ban a Solum Zrt. megvásárolta a német Manzinger-től üzletrészt, s

azóta a Solum Zrt. Csomagolóanyag-üzem igazgatója vagyok.

Valódi szakmai élményt az jelent számomra, amikor megismerek egy új technológiát vagy gépet, és ezt sikerül a saját üzemünkben is alkalmazni.

A vevők folyamatosan megújuló csomagolóanyag-igényének való megfelelés állandó kihívást jelent, de egyben érdekes és motiváló is számomra.

Példaképeim azok az emberek, legyen az tanár, munkatárs, üzleti partner vagy barát, akik segítettek munkámat, és sokat tanultam/tanulhatok tőlük az élet minden területén.

Kedvenc mottóm: „Csak kiváló munkával és minőséggel érsz célt!”

A következő nyomdászgeneráció számára nagyon fontosnak tartom a folyamatos képzést és a szakmaszeretetet. Fontosnak tartom, hogy csak olyan munkának szabad kikerülnie a kezünkből, amit mi is szívesen megvásárolnánk. A régi időkből az egymás iránti szeretetet, tiszteletet, megértést és türelmet őrizném meg.

A flexó szakirányú képzést nagyon fontosnak tartanám, sajnos jelenleg ez nem működik.

Minden szakmának a folyamatos tanulás és a gyakorlat elsajátítása az alapja. E nélkül nem lesznek igazán jó szakemberek.

Pusztai Richard

richard.pusztai@tesa.com

2008-ban találkoztam a flexótechnológiával mint egy új, érdekes lehetőséggel a tesa tape Kft. színeiben. Fogalmam sem volt mitől más ez, mint bármely más technológia, így nem voltam tisztában a szépségeivel, és a számomra mai napig végtelennek tűnő lehetőségeivel sem.

Műszaki beállítottságú emberként azonnal megtetszett a terület, korszerű berendezéseivel, hatalmas termelési kapacitásával és az itt dolgozó emberek által keltett jó hangulatával. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki segített a szükséges ismeretek elsajátításában, hiszen állíthatom, a dolgozók

elhivatottsága és segítőkészsége nagyban hozzájárult ahhoz a hagyományosan jó kapcsolathoz, amit cégünk a magyar nyomdákkal, ezen belül a flexónyomdákkal kialakított.

Célom a tesa név folyamatos jó hírének megőrzése, az új fejlesztéseink bemutatása és a folyamatosan változó követelmények teljes megértése és közvetítése, hogy a jövőben is a nyomdák elismert partnerei lehessünk.

Számunkra rendkívül fontos a szakmai felkészültség, így egy esetleges képzés lehetőségét mindenképpen fontosnak tartjuk, és lehetőség szerint támogatjuk.

Ratkovics Péter

ratko@partners.hu

Noha nem nyomdászként kezdtem pályafutásomat, életem utóbbi 20 éve a nyomdaiparhoz kötött. Villamosmérnökként végeztem 1983-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen, de 1990-ben két társammal megalapítottuk a partners Kft.-t, mely azóta is a nyomdaipar aktuálisan legperspektivikusabb, legjobban fejlődő területeivel foglalkozik, elsősorban a nyomdai előkészítés vonalán. Kezdetben a számítógépes kiadványszerkesztés, majd a digitális nyomtatás, 2002 óta pedig a csomagolóstechnológia és a flexónyomtatás jelentették számomra a legnagyobb kihívást. Partnerkapcsolatba kerültünk a magyar nyomdaipar szinte minden meghatározó vállalkozásával és személyiségével, és minden területen megpróbáltuk az adott időpontban leginkább előremutató, világszínvonalú fejlesztéseket, technológiákat meghonosítani, elterjeszteni az iparágban.

Jelenleg a flexónyomtatás világlétszere, az Esko Artwork (korábban Barco, Esko-graphics, Esko) képviselőjeként foglalkozunk a flexó nyomóforma készítés új, az ofszetchez és a mélynyomáshoz képest is igen magas minőséget biztosító technológiájával, valamint a nyomtatási folyamatok hatékonyságának és kézben tartóságának növelési lehetőségeivel. Nagyon fontosnak tartom ezeknek a módszereknek

a megismerését és megismertetését úgy az ipar, mint a (sajnos jelentős fejlesztésre szoruló) szakképzés vonalán, hogy a magyar nyomdaipar képes legyen tradicionális jó hírének megvédésére és versenyképes működésre a jelen gazdasági körülményei között is. Az oktatás és a szakmai információ áramlás biztosítása érdekében több mint tíz éve veszek részt különböző fórumok munkájában, mint pl. a FairPrint konferencia szervezése, a Nyomdász Szakmai Szövetség és a PNYME rendezvényei, illetve a BMF képzési munkájának támogatása.

A jelen és a jövő nyomdászneznedékének azt a gondolatot szeretném átadni, hogy nyitottnak kell lenni minden újdonság és kihívás irányába – nem csupán nézni, rácsodálkozni, de látni és megvalósítani őket. Az eddigi pályafutásom alapján úgy vélem, amiben az ember hinni tud, azt el kell kezdeni és végig kell csinálni; erény tanulni másoktól, és ezt a saját életünkre, környezetünkre alakítva használni, fejleszteni – ez egyben a szakmai és gazdasági siker záloga.

Takács Gyula

takacs.gyula@bcl.hu

„1942-ben ismertem meg Dániel Zoltánt, egy autógyári munkás, név szerint Galván Tivadar mutatta be nekem. Akkor még nem sejtettem...” – vallotta Pelikán elvtárs.

„1991-ben ismertem meg a nyomdaipart, azon belül is a flexó címkegyártást, egy salgótarjáni vállalkozó, Sisa Alfréd mutatta be nekem. Akkor még nem sejtettem...” – vallhatom én.

Mit nem sejtettem? Azt, hogy az életem összekapcsolódik ezzel a szakmával. Eleinte normális embernek indultam. Frissen diplomázott programozóként a nyolcvanas évek végén először a SZÜV, később a városi, majd a megyei önkormányzatok számítástechnikai vonalát erősítettem. Itt kerültem kapcsolatba először az akkor robbanásszerűen elterjedő DTP kiadványszerkesztéssel is. A DTP-t önszorgalomból tanulgattam, próbálgattam, majd azt kellett észrevennem, hogy a programozás mellett már

kiadványszerkesztést is tanítok a SZÁMALK felsőfokú végzettséget nyújtó különböző tanfolyamain.

Ekkor érkezett a felkérés a SISA Kft. tulajdonosától, hogy vegyem át a cégük számítástechnikai és grafikai előkészítésének irányítását. Az előkészítés vezetése nem kötötte le teljes mértékben – akkor még ifjú – energiáimat, és sokat „lábatlankodtam” az üzemben, mivel a gyártás teljes technológiája felkeltette érdeklődésemet. Az akkori kollégáimtól tanultam meg a gyakorlatban a szakma alapjait. Benkő Pali, Reményi Jenő, Fülöp Gyuszi ... köszönöm. A sok „lábatlankodásnak” az lett a vége, hogy előbb termelési, majd 1993-ban a cég ügyvezető igazgatójának kértek fel. A SISA Kft.-nél töltött éveim alatt egy igazi CSAPAT alakult ki, és cégünk a vezető címkegyártó vállalkozások sorába küzdötte fel magát. 1997-ben engedtem a szintén salgótarjáni LEXIKON Kft. csábitásának, és elvállaltam a flexóüzemük vezetését. Az itt töltött idő alatt egy szakmai átvilágítás során ismerhettem meg Teszár Jenőt, akit ma is példaképemnek tekintek.

A 2000-es év fordulópontot jelentett életemben. Egy régi ismerősöm, Csepregi Csegő fejébe vette, hogy az addig a címkepiacon csak vizsonteladóként működő vonalkódtechnikai vállalkozásában, a BCL Kft.-ben, címkegyártást is beindít. Aki ismeri őt, tudja, hogy amit ő a fejébe vesz... Családommal Salgótarjából Székesfehérvárra költöztünk, és belevágtam életem legnagyobb szakmai kalandjába. Hatalmas kihívás volt számomra egy gyártóüzem abszolút nulláról való, lépésenkénti felépítésében segédkezni. Számos nehézséggel kellett szembenéznünk. El kellett fogadtatni magunkat a beszállítói és vevői oldalon egyaránt, ehhez megbízható, állandó minőséget és folyamatos technológiai fejlődést kellett biztosítanunk. A piacon a többi címkegyártóval partneri kapcsolatokat igyeckszünk fenntartani, nem egy „konkurens” cég vezetője személyes barátom. Közülük Apostol László „Élni, és élni hagyni” mottóját én is magaménak vallom. Úgy érzem, az eltelt lassan tíz év alatt – néhány Magyarországon először használt berendezés és technológia bevezetésével – cégünk megbecsült nevet szerzett magának a címkegyártók között.

Szeretnék köszönetet mondani családomnak és mindazoknak, akik segítettek eddigi munkámban.